

Království za Přemyslovců

Panovníci v Čechách – knížata → snaha získat královský titul.

1085 – Vratislav II. získal královský titul za vojenskou pomoc císaři (boj o investituru), titul nebyl dědičný

1158 – Vladislav II. získal královský titul od císaře Fridricha Barbarossy za pomoc při válečném tažení do Itálie

Získat **dědičný královský titul** se podařilo až mladšímu synovi krále Vladislava.

Přemysl Otakar I. (1197 – 1230) za svou podporu císaři obdržel roku **1212** důležitou listinu, která zaručovala:

- dědičný královský titul
- suverenitu (nezávislost) českého státu

→ **Zlatá bula sicilská** (listinu vydal císař Fridrich II. Sicilský)

Důsledky:

- český stát se stal **královstvím**
- změna panovníkovy znaku: černá orlice → stříbrný lev
- zavedena zásada prvorozenectví → na trůn nastupuje prvorozený syn zemřelého panovníka

Už od počátku českého státu odměňovali panovníci nejspolehlivější a nejjudatnější příslušníky svých družin a poskytovali jim do držení půdu. Velmožové usilovali o to, aby si mohli půdu nechat v držení trvale a aby ji mohli odkázat svým synům. A tak vznikaly mocné a bohaté šlechtické rody.

Významnou silou ve společnosti se stávala církev. Rostl její pozemkový majetek díky darům panovníka i velmožů, rostl počet klášterů. Církevní hodnostáři zasahovali do vnitřních poměrů v zemi i do zahraniční politiky státu.